

Kulturális-közéleti havilap, harminckilencedik évfolyam

2013 február Vers

Balaskó Ákos: Rootkid; Kristályváza; Nem akar a földön; Performansz

Rootkid

j.:=k.j.á.

Esténként J. egy kis vírust szeretget.
Névről ismeri, arcokat képzel köré,
lazuló bőrt, borostákat. Kimentett

képpel eteti, berendezi szétszórt
fájlcsontokkal könyvtárlakását, ölelgeti,
és ő folyton szökdös, sosem elég, hogy
mindene megvan, folyton meglép, eressz el.
végül J. kikapcsolta a védelmeket.
Anyaság kipattanó zárretesszel.

Kétségbe ejt, hogy megy, és kibeszéli,
ha kisurran, jelenti apró titkaid,
s hogy minden szeretetet túl fog élni.

Kristályváza

Bármilyen kötődéssel hosszasan vajúdt.

Elkerülő mintázatok vésődtek be.

Szülei válása után odavetés

lett a beszéd, éjjeli fogcsikorgatás.

Mert tompa kiskanálként váj a szó, ha sűgod.

Kényszereit boncoltam éveken keresztül

megszoktam lassan, hogy klausztofóbiás,

hogyan kínosan takarja szükségleteit,

hang nélkül élvez. Nyakára tekeredett

a köldökzsinór. Ha felvetem, összerezdül.

Aztán egyik este hasamra ereszkedve

azt suttofta, szeretné, ha ma popsiba.

Mert mi is lehet nagyobb bizalom jele,

mint mikor be akarnék ütni egy szöget,

ő egy kristályvázát ad kölcsön a kezembe.

Nem akar a földön

Lába alatt a púposodó sín,

tollremegés a villamos,

két csóva fény, garázsmenet.

Kivár, toporog, mérlegel.

Egy utolsó pillanatban

morzsát a csőrbe, milyen szép lehet.

Sosem akar a földön,
és csak járdaszegélyre lendül,
méláz a madártávlaton.
Felemelő így nem repülni,
hogy minden rugaszkodásban
ott egy járat gördülése a tollakon.

Performansz

Akadtt egy megszokhatatlan szokása.
Adta a művészt, s ha kérdeztem, hallgatott.
Szavakkal nem fejezte könnyen ki magát,
de performanszait mindig imádta.
A termálban se szólt – tudtam, miért nem –
sok alvó felkarzsír, ázó májfolt között,
csak annyit, hogy majd fedezzem a két pipát,
s eltűnt az öregség búzló vizében.

A műanyagot vitte csak magával,
lent meg elővette a vastagabbat.

Utána megcsókolt, legyek alany s a tárgy.

Most úgy hiszem, a szűk időre gondolt.

Hogy nyelvén sűrög a közelgő élet,

és mellényelte a közelgő halált.

[Tetszik](#)

18 ember kedveli. Legyél te az első az ismerőseid közül!

Kapcsolódó írások:

1. **Balaskó Ákos: Megőrizni a titkokat; Műesés; bomlás** Több nap eltelt már, mire feljutottunk, mert a pótkulcsot, kapukódot...
2. **Balaskó Ákos: Anyajegyek; Komposzt** Anyajegyei már foltokba rendeződnek csak vándorló kis színek – ahogy...
3. **Balaskó Ákos: Mail; Zokni** Sejtettem úgy két hete, hogy kipótlod, amit adhatok. Most már...
4. **Balaskó Ákos: adyosszes.doc could not be opened; Winchester végén** A linkre katt, nem ment, csak megtekint. Tempfájlok ágbogába landol...
5. **Balaskó Ákos: Az rútul cserben hagyott szolgálóleány és az sűrűn látott vendég főúr széphistóriája; Gurít; Partinagyszínmű vagy mi** Elsőízben fekete tiktot főztem néki, jól mögnézött magának. Másodízben...

Cimkék: **Balaskó Ákos**Cimkék: **Balaskó Ákos**